

**Na křídlech života.
Nová výstava v Oblastní
galerii Liberec
reflektuje základní
otázky lidské existence**

14. 07. 2022 12:45

Jak vystavit současné umění v kontextu umění 20. století? Ústředním tématem nové kurátorské koncepce výstavy v Oblastní galerii Liberec je vzájemný dialog uměleckých děl s motivem lidské existence. Pomyslnou kulisu divadla zvaného svět tvoří restaurovaná opona turnovského divadla z roku 1874.

Dynamika a proměnlivost, která je typická pro dobu, ve které žijeme, se otiskla do směřování nové kurátorské koncepce. To, co my lidé napříč společnostmi i kulturami máme společné, je celoživotní kladení si otázek spojených s naší existencí. Nově restaurovaná opona turnovského divadla tak vytváří pomyslnou kulisu pro hru života, před kterou se odehrávají jednotlivé lidské osudy.

„Jde již o druhé připomenutí města Turnova v exkluzivním prostředí bývalých císařských lázní, dnešní liberecké Oblastní galerie,“ říká místostarostka Turnova Jana Svobodová. „Díky této výstavě se zaslouženého zájmu nyní dočká i historická opona městského divadla. Byla namalována v roce 1874 a patří tak k vůbec nejstarším divadelním oponám u nás. Podoba Turnova druhé poloviny 19. století odstartuje poutavý příběh, který doprovodí jedinečné realizace umělců 20. i 21. století.“

Na výstavě jsou akcentováni umělci a umělkyně 20. století po současnost s reflexí postmoderny, post-konceptuálního umění a současných tendencí ve výtvarném umění. Důraz na figuru v rámci výstavní koncepce je chápán ve smyslu symboliky jedince ve společnosti, který je akcentován jako herec či herečka, jehož jevištěm je samotný svět. *„Mnohdy právě ironie, která je umění tak vlastní, umožňuje lehkost bytí a pomáhá nám překonat jednotlivé osobní i celospolečenské životní výzvy,“* vysvětluje koncepci výstavy její kurátorka a autorka Lenka Sýkorová.

Vystavena jsou díla vycházející z nové figurace se zpřítomněným bytostným optimismem a ironií života (Věra Janoušková), postmoderny s tajemstvím lidského bytí (Petr Nikl), post-konceptuálního umění s reakcí na každodenní estetiku (Krištof Kintera) a aktuálních trendů

v současném umění. Tedy archivní obrat (Hanna Růst, Karolina Lizurej), nové vnímání informačních rámců (Jana Bernartová, Petr Dub) a rovina znejistění při využívání nových technologií (Richard Loskot). Na výstavě jsou také reprezentovány tradiční polohy inspirace pocházející z mystiky (Veronika Holcová), z alegorie každodennosti na hraně vážnosti a směšnosti (Lubomír Typlt) a z mytologie a české lidové tradice (Anna Hulačová).

„Výstava je zúročením akviziční činnosti liberecké galerie v posledních několika desetiletích a také dalším pokračováním spolupráce našich dvou muzeí,“ říká Květa Vinklátová, náměstkyně hejtmana Libereckého kraje a radní pro kulturu, památkovou péči a cestovní ruch.

Výstava otevírá depozitáře galerie napříč výtvarnými obory. Mezi vystavenými výtvarnými médii jsou zastoupena jak ta klasická – malba, kresba a socha – tak i intermediální formy, jakými jsou objekt, instalace a nová média. Sbírká galerie je doplněna atraktivními zápůjčkami a výstava díky tomu prezentuje nejen české, ale i zahraniční autory a autorky.

Nositelem děje je figura, která výstavou provází jak v reálné, tak v abstraktní podobě, a pohyb diváka ve výstavě dovršuje samotný děj kurátorské koncepce. Současně je výstava samotná pojata jako experimentální médium, kdy galerie v průběhu jejího konání počítá s částečnou obměnou okruhu vystavených umělců a rozšířením kurátorského záměru do doprovodného programu.

Výstava potrvá do 1. ledna příštího roku

TZ: Oblastní galerie Liberec